

[Hassing-Jørgensen.]

fælde gennemføres ogsaa Muligheden for at anvende Former, som vi her i Landet ikke hidtil har kendt. Lovforslaget om Gældsbreve er meget udførligt, maaske noget overflødigt udførligt, i de mange Regler, det giver for Gældsbrevenes Indhold, og de mange positive Regler for Retsforholdet mellem Debitor og Kreditor, hvor det ikke umiddelbart fremgaar af Gældsbreveets Indhold. De forskellige Arter af Gældsbreve, som man har haft og har, defineres her paa en meget fyldestgørende Maade. Den Sondring, her opstilles mellem Omsætningsgældsbreve, simple Gældsbreve og Kontrabøger for Modtagerne af Indlaan, synes jeg er ganske værdifuld.

Det er især Overdragelsesreglerne og Modregningsrettighederne, som for de to sidste Kategoriers Vedkommende faar Betydning. Ihændeavgældsbreve i Mod sætning til Navnegældsbreve er jo velkendt her i Landet, hidtil i Betydningen af Partialobligationer eller, som det nu skal kaldes, Massegældsbreve, der forsynes med Rentekuponer. Hvad vi derimod ikke har haft her i Landet, er det enkelte Gældsforhold udtrykt i et Ihændeavgælds brev; det har man derimod i høj Grad anvendt i Sverige, hvor Prioritetsobligationer meget ofte udstedes til Ihændeavgælden, og jeg har forstaaet, at dette nu ogsaa kan lade sig gøre her i Landet, at man altsaa kan udstede og tinglyse en Panteobligation til Ihændeavgælden. Jeg vilde sætte Pris paa, om den højtærede Justitsminister vilde bekræfte Rigtigheden deraf.

Stempelafgiften for Ihændeavgældsbreve, naar de ikke som Kredit- og Hypotekforenings-Obligationerne er fritaget for Stempel, er det femdobbelte af den sædvanlige Takst for Navnegældsbreve. Det svarer nøje til de gældende Regler for Aktier og Partialobligationer og overføres altsaa ogsaa til de enkelte Tilfælde. Ihvorvel det altsaa allerede er indarbejdet, vil jeg ikke nægte mig den Bemærkning, at jeg synes, det er dyrt, at disse Gældsbreve skal stemples til femdobbelte Takst, selv om ogsaa Transporterne derefter er stempelfri; det vil bevirke en vis Hemning af Udstedelsen af saadanne Papirer, og det vilde maaske nok have nogen Betydning, om man forøgede Omsætningsmulighederne ogsaa for Gældsbreve. Jeg vil for Resten i denne Forbindelse gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister: Naar man udsteder Gældsbreve til Ihændeavgælden uden Renter og til Betaling paa Anfordring, vil man da

derved ikke komme i Strid med Lovbestemmelserne om Nationalbankens Ret til at udstede Pengesedler?

Mindst lige saa interessant som Lovforslaget om Gældsbreve er det ligeledes meget udførlige Forslag til Lov om Mortifikation af Værdipapirer. Helt nyt i vor Lovgivning er det, at Aktier og Massegældsbreve, der er udstedt til Ihændeavgælden, og dertil hørende Kuponark herefter kan mortificeres. Medens der for Gældsbreve i Almindelighed kræves en Indkaldelsesfrist paa 3 Maaneder og for Massegældsbreve 1 Aar, inden Mortifikationsdom kan afsiges, er Fristen for Ihændeavgælden sat til 4 Aar, og der kræves naturligvis en vis Bevisførelse for, at Dokumenterne virkelig er blevet borte. Det er alligevel meget værdifuldt, at det i det hele taget kan lade sig gøre fremtidig ogsaa at opnaa Mortifikation af Ihændeavgælden papirer. Ifølge § 16 kan der i Gældsbreve og Aktier vedtages Bestemmelse om, at Mortifikation uden Dom kan ske med 1 Aars Frist. Der staar ikke i denne Forbindelse noget udtrykkeligt om, hvorledes Forholdet vil være for Kontrabøger, som udstedes af Banker og Sparekasser. I Bankloven og Sparekasseloven er der fastsat en Indkaldelsesfrist paa 12 Uger, hvorefter Mortifikation kan finde Sted. Jeg gaar ud fra, at disse særlige Bestemmelser i Bank- og Sparekasseloven vedbliver at have Gyldighed uanset Bestemmelserne i denne Lov.

De Mortifikationsbestemmelser, her anføres, gælder jo Papirer, som efterlyses af Ejeren. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der kan være en anden Kategori af Værdipapirer, som ikke kan mortificeres, skønt de antages at være bortkomne; det er saadanne Værdipapirer, der i en længere Aarrække har været værdiløse, og som derfor mere eller mindre bevidst er blevet tilintetgjort af Ejeren. Det kan hælde, at saadanne Papirer en skønne Dag faar en vis Værdi, og saa kunde det have Betydning for Virksomhederne, om de paagældende Papirer kunde skaffes til Veje eller mortificeres, men da Ejeren er ukendt, kan dette ikke lade sig gøre. Hvis der kunde skabes en Mulighed for, at de paagældende Virksomheder kunde begære saadanne Værdipapirer, Aktier eller Ihændeavgælden obligationer, mortificeret, vilde det være en Lettelse i adskillige Forhold.

De tre Forslag om Ændringer i Retsplejeloven, Stempeloven og Tinglysningsloven slutter sig nøje til de to Hovedforslag, og jeg skal med disse Ord paa Det radikale